

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Så kommer vi vel nok frem til at finde en rimelig løsning på disse ting.

Jeg vil gerne slutte med at takke for tilslutningen og for et interessant og godt samarbejde. Uanset at det somme tider kan give anledning til nogle lidt for tidlige drøftelser af ting, der måske ikke er helt afgjort eller helt klar til en afgørelse, mener jeg alligevel, at det er en arbejds metode, der har været meget nyttig, og som jeg gerne vil takke for.

Horn: Det er de sidste bemærkninger, ministeren gjorde som svar på udtalelser, der er fremsat af hr. Stæhr Johansen, hr. Arne Larsen og andre om en ændret linjeføring oppe i Århusområdet, der kalder mig frem. Uden i øvrigt at komme ind på det vil jeg gerne sige, at socialdemokratiet har opfattet det sådan, at det samlede udvalg var enig om at sige til ministeren, at da Herningsagen var afgjort, måtte man forudse, at der kom en nyordning. Vi har tilsagn fra ministeren om i trafikudvalget at få forelagt, hvad regeringen og ministeren kunne tænke sig i den retning, og det må vel så være det, regeringen senere i sin almindelige vurdering af bydefordelingen må gå ud fra.

Når jeg har bedt om ordet, er det ikke blot for at bekræfte denne stilling fra vor side, men også for at tilkendegive over for de kommuner og amter, som måtte forestille sig, at det, der gjaldt for Herningsagen, også gælder for dem, fordi det er gamle planer, de ligger med, at det kan de ikke regne med. Herningsagen var en milepæl i dette system, som man kan være for eller imod. Hvad den nyordning, der skal komme, fører til, vil jeg ikke udtale mig om; men jeg har gerne villet gøre denne bemærkning, for at man ikke bagefter skal kunne komme og sige fra amters og kommuners side: vi troede egentlig.

Endelig var der hr. Arne Larsens bemærkninger om linjeføringen ude i Valbyområdet. Jeg ved fra hr. Camre, som beskæftigede sig noget med det, at de to parter, kommunen og vejdirektoratet, er i forhandling, og så længe de forhandler, er der vel ingen grund til, at vi herinde blander os i det. Jeg mener, vi skal være forsigtige med at blande os i tingene, før det er påkrævet af bevillingshensyn; vi må have så megen tillid

til kommunerne, amterne, vejmyndighederne og ministeriet, at vi lader dem selv finde ud af tingene, uden at de er under pres fra vor side.

Stæhr Johansen: Det er ikke, fordi jeg skal forlænge denne debat; jeg er klar over, at spørgsmålet om Brabrand Sø er noget af et lokalt problem. Jeg har med mine bemærkninger blot villet understrege, at indtil der foreligger oplysninger, som kan ændre det standpunkt, jeg har været med til at tage for den østlige linje, må jeg fastholde min stilling.

Jeg vil dog gerne understrege over for hr. Arne Larsen, at alle sagkyndige i både Skanderborg og Århus amtsråd så sent som i 1965, da de skulle udtale sig, har anbefalet, at denne tracé skulle gå øst om Brabrand Sø. Jeg ved godt, at naturfredningsfolk og andre har været modstandere af det, og det kan man altid diskutere; men alt, hvad der har med vejvæsen at gøre, har anbefalet den østlige linje, og det er det, som er ganske afgørende for mig.

Så kan man selvfølgelig altid tale om støj og forurening; og herom har jeg også en bemærkning til hr. Arne Larsen. Nu tænker jeg mere på det københavnske område, hvor jeg måske ikke er helt uenig med ham, og det er jo altid et spørgsmål, hvor langt man skal føre motorveje ind. Men når det drejer sig om støj og forurening fra en motorvej, vil jeg alligevel også sige, at det for mig er et spørgsmål, om ikke den støj, der på vejene i København, som man jo kunne kalde for biveje, fremkommer ved opbremsning, start og accelerering, fordi vognene så ofte må sagtné farten på grund af trafikken, er større end støjen fra den mere regelmæssige fart, der finder sted på motorvejene. Jeg erkender, at det er noget, der kan måles, og at det kan diskuteres, og det er for mig ikke noget som helst afgørende argument; det er et spørgsmål, man kan vende tilbage til. Jeg er enig med trafikministeren i, at hovedsagen er, at de forslag, som nu foreligger, bliver gennemført. Men jeg vil dog til enhver tid forbeholde mig en senere drøftelse af spørgsmålet, og indtil videre er jeg i hvert fald ikke overbevist om, at det er de vises sten at vælge vejen vest om Brabrand. Jeg foretrækker stadig væk linjen øst om Brabrand Sø.